

ελπίδες δεν είναι εντελώς φρούδες. Το τουρκικό κράτος έχει εμπλακεί σε μία εισβολή στη Συρία που κανείς δεν ξέρει πού θα καταλήξει, αλλά δεν πρέπει να υποθέτουμε ότι θα έχει τις ΗΠΑ βοηθό. Αντιθέτως, πρέπει να γνωρίζουμε ότι η βασική στρατηγική των ΗΠΑ για τη Μέση Ανατολή είναι να εξασφαλιστεί διαρκώς ότι δεν θα νικαί κανείς. Το ελληνικό κράτος είναι πιθανό να εμπλακεί ακόμη περισσότερο στη «φύλαξη του Περσικού Κόλπου», πάντοτε με το βλέμμα στην άμεση γειτονιά του και τις εμφανιζόμενες ευκαιρίες...

antifa: Και έτσι λες ότι κολλάνε οι καταλήψεις με τη Λιβύη;

ΜοΑ: Ναι, έτσι. Θα το εξηγήσω: το σύνθημα «ίδια είναι τα αφεντικά» γίνεται όλο και πιο αληθινό εξαιτίας της επέλασης της κρίσης. Καθώς η καπιταλιστική κρίση επελαύνει, το καπιταλιστικό έθνος κράτος θα εμφανίζεται όλο και περισσότερο ως αυτό που είναι: ένοπλη έκφραση των συμφερόντων της εθνικής αστικής τάξης. Τα εθνικά αφεντικά, δεξιά και αριστερά, θα ανακαλύπτουν την εκάστοτε πολιτική τους έκφραση, ενίοτε μέσω βίαιης σύγκρουσης, και θα συντάσσονται ως ενιαίος ένοπλος οργανισμός, στραμμένος πρώτα ενάντια στην εργατική τάξη και έπειτα ενάντια στους ομοίους τους. Αυτή η διαδικασία, σε μεγάλο βαθμό, περνάει απαρατήρητη και παραμένει δίχως αντίπαλο. Αυτό είναι λογικό, γιατί αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν στην ελληνική επικράτεια δυνατότητες συλλογικής κατανόησης του καπιταλιστικού κόσμου. Το βάρος εδώ δεν πρέπει να δίνεται στο «κατανόησης», αλλά στο «συλλογικής». Να καταλαβαίνει κάποιος τις μαλακίες περί κρίσης και πολέμου, όσο δύσκολο και αν είναι, δεν λέει τίποτα. Το θέμα ήταν πάντα με ποιο τρόπο αυτά που καταλαβαίνουμε γίνονται συλλογικό κτήμα και γεννούν τις αντίστοιχες συλλογικές πράξεις. Αυτή η δυνατότητα συ-

λλογικής κατανόησης και πράξης είναι που βάλλεται και αυτήν θα πρέπει να διασώσουμε, εφόσον μπορούμε. Να το πω κι αλλιώς; Αν κατορθώσουμε να μην υπάρχουν πια τρόποι συλλογικής κατανόησης της καπιταλιστικής κρίσης, δεν θα χρειαζόμαστε πια τα ντουβάρια της κατάληψης. Θα έχουμε γίνει οι ίδιοι τόσο ντουβάρια, που όποτε μαζευόμαστε πολλοί μαζί, θα μετατρέπομαστε σε σπίτι!

antifa: Καλά, αυτό το τελευταίο δεν θα το κόψω, για να σας βρίσουν κι άλλο!

ΜοΑ: Μην το κόψεις, χέστηκα!

*

Κι έτσι, η συνέντευξη έλαβε τέλος, όχι με τα καλύτερα των συναισθημάτων. Ελπίζουμε η προσπάθειά μας να εκθέσουμε τους ελιτιστές αυτόνομους να εκτιμηθεί και να μας αποφέρει ακόμη περισσότερα likes στο φουμπού. Αν μάλιστα η αύξηση των likes αποδειχθεί στατιστικά σημαντική, σκεφτόμαστε κάποια στιγμή να τους φιλοξενήσουμε εκ νέου.

1. Σχετικά δεξ «Το Διαρκές μήνυμα», σε αυτό το τεύχος.
2. Σχετικά δεξ «Από πού Μπορεί να Προκύψει μια Ελληνοτουρκική Φιλία», *Antifa* #66, 7/2019.
3. Γιώργος Μπουρδάρας, «Στροφή Σύριζα για τους Υδρογονάνθρακες», *Καθημερινή*, 3/10/2019.
4. «Δανεισμός με Αρνητικό Επιτόκιο: Τι σημαίνει η Σημερινή Δημοπρασία», *Πρώτο Θέμα*, 9/10/2019.

«ΔΩΣΤΕ ΛΕΦΤΑ, ΑΛΛΙΩΣ ΘΑ ΧΥΘΕΙ ΑΙΜΑ»:

ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ
ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΑ HOT SPOTS (REVISITED)

Προσθέτουμε εδώ κάποιες πινελιές στο εκτενές κείμενο αυτού του τεύχους με τίτλο: «Το διαρκές μήνυμα: πώς η επάρατος δεξιά συνεχίζει την μεταναστευτική πολιτική της αριστεράς και πώς αυτό δεν πρέπει να φαίνεται». Σκεφτήκαμε να μην αφήσουμε ασχολίαστες δύο πρόσφατες περιπτώσεις αντιδράσεων από τοπικές κοινωνίες στο ενδεχόμενο δημιουργίας hot spot ή «δομών φιλοξενίας» στην περιοχή τους. Η μία περίπτωση είναι από τον Καραβόμυλο του νομού Φθιώτιδας και η άλλη αφορά τα Βρασνά του Δήμου Βόλβης στη Μακεδονία.

Ασχολούμαστε τακτικά και επίμονα με τέτοιες περιπτώσεις. Θα έχετε μάλλον παρατηρήσει ότι τώρα που βρίσκεται σε εξέλιξη η «μετεγκατάσταση μεταναστών από τα νησιά στην ενδοχώρα» -εγχείρημα που όπως θα διαβάσετε στο εκτενέστερο κείμενο «Το διαρκές μήνυμα...» έχει αφετηρία την περίοδο της προηγούμενης κυβέρνησης- οι αντιδράσεις από τις τοπικές κοινωνίες αλλού είναι έντονες κι αλλού είναι ανύπαρκτες. Πώς κι έτσι;

Οι εξηγήσεις φυσικά βρίσκονται στις λεπτομέρειες, στα «φιλά γραμμάτα» του δημόσιου λόγου. Πιο συγκεκριμένα: επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι οι «τοπικές αντιδράσεις» απέναντι στο ενδεχόμενο εγκατάστασης μεταναστών φουσκώνουν και ξεφουσκώνουν, ανάλογα με το πόσο χρήμα κανονίζει η κεντρική εξουσία να πέφτει στην τοπική οικονομία μέσω της ύπαρξης και λειτουργίας ενός κέντρου κράτησης. Ότι οι τοπικές διαμαρτυρίες, κάθε φορά που εμφανίζονται, δεν προκύπτουν από ανοργάνωτους ρατσιστικούς όχλους, αλλά οργανώνονται από τοπικά υλικά συμφέροντα. Τα υλικά συμφέροντα στις καπιταλιστικές κοινωνίες έχουν δομικά ρατσιστικό χαρακτήρα, καθώς οικοδομούνται μέσα από ανισότητες, ταξικές ιεραρχίες και διαθέτουν πάντα την αναγκαία πολιτική εκπροσώπηση –σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, περιφέρειας και ούτω καθεξής.

Επιμένουμε να συνδέουμε τις ρατσιστικές αντιδράσεις των κοινωνιών με τα υλικά συμφέροντα που εκπορεύονται από τη διαχείριση και τη φυλάκιση των μεταναστών όχι για λόγους εγκυκλοπαιδικής μόρφωσης για την κοινωνία που ζούμε. Το «σκάλωμά» μας με τις υλικές και όχι τις ιδεολογικού τύπου εξηγήσεις

Καραβόμυλος Φθιώτιδας, Σεπτέμβριος 2019. Στιγμιότυπο από τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατοίκων ενάντια στα σχέδια για λειτουργία κέντρου κράτησης στην περιοχή. Πέριξ της πινακίδας: ο παπάς, η δήμαρχος, ο τοπικός βουλευτής της νδ. Support ο τοπικός θίασος που έχει κουβαλήσει και τα παιδιά του για να μαθαίνουν.

έχει να κάνει με τον προσανατολισμό της δικής μας συλλογικής οργάνωσης εναντίον αυτών των συμφερόντων. Η αναζήτηση για υλικά οφέλη πίσω από τις ελεεινές συμπεριφορές των τοπικών κοινωνιών έχει αποδειχτεί εργαλείο ικανό να εξηγήσει γιατί σε περιοχές της χώρας -που δεν φείδονται ρατσιστών κατοίκων- δεν τρέχει κάστανο με την εγκατάσταση μεταναστών και γιατί αλλού γίνεται ο κακός χαμός.² Και το χειρότερο: ο κυνισμός, η ιδιοτέλεια και η ισχύς που επιδεικνύουν όλες οι τοπικές εξουσίες απέναντι στη διαχείριση των μεταναστών εργατών και εργατριών είναι οι πιο σιχαμερές απολήξεις του σύγχρονου φασισμού χωρίς σβάστικα. Τα κατά τόπους υλικά συμφέροντα που διατάσσονται γύρω από τα κέντρα κράτησης επικυρώνουν αρμονικά την κεντρική κρατική πολιτική της τεχνητής παρανομοποίησης της εργατικής δύναμης των μεταναστών εργατών και εργατριών, ακόμα και στις στιγμές που αυτά τα κατά τόπους υλικά συμφέροντα έρχονται σε σύγκρουση με την κεντρική εξουσία. Από αυτή την άποψη, οι «φιλόξενοι κάτοικοι» της Κόνιτσας που παίρνουν χρήμα με τη σέσουλα, οι ρατσιστές του Καραβόμυλου και των Βρασνών που παίρνουν με το σταγονόμετρο και στην κορυφή το Υπουργείο που σχεδιάζει, συνιστούν όλα μαζί ένα πλέγμα συνδιαλλαγών, κατανομής επιμέρους εξουσιών και διοχέτευσης χρήματος. Το πλέγμα αυτό πατάει βέβαια σε μια κοινή, ισχυρή, θεμελιώδη και αδιαπραγμάτευτη βάση: ότι η επιβεβλημένη τεχνητή παρανομία των μεταναστών είναι μια πολιτική παραγωγική για πολλούς. Εκτός φυσικά από τους

ιδίους τους μετανάστες και τα παιδιά τους.

Ας δούμε λοιπόν όσα διαδραματίστηκαν στον Καραβόμυλο. Ανάμεσα στους δεκάδες «ελκυστικούς» τόπους για τη μετεγκατάσταση μεταναστών από τα νησιά στην περιφέρεια της χώρας, επιλέχτηκε στις αρχές Σεπτεμβρίου και ο Καραβόμυλος που βρίσκεται στη Φθιώτιδα. Για όσους δεν έχουν ιδέα από Καραβόμυλο (τι τύχη!), να ενημερώσουμε εξ ιδίας πείρας και παιδικών τραυμάτων, ότι πρόκειται για παραθαλάσσιο θωρηκτό μικροαστισμού και πλήξης, με ξενοδοχεία σε παρακμή και ταβέρνες που βαράνε μύγες. Στη γενική «οικονομική ερήμωση» του Καραβόμυλου συνέβαλε και η κατασκευή της νέας Εθνικής Οδού Αθηνών-Θεσσαλονίκης που πλέον παρακάμπτε πλήρως το χωριό, όπως και πολλά άλλα παραθαλάσσια χωριά του Μαλιακού κόλπου. Μπορείτε να φανταστείτε το γοερό θρήνο των καφετεριών «πάνω στο κύμα» που στερήθηκαν τις στάσεις των ταξιδιωτών για έναν καφέ –γιατί πιστέψτε μας, δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος (παρά μόνο ψυχαναγκαστικός) να κάνεις στάση στον Καραβόμυλο για καφέ ενώ ταξιδεύεις προς Θεσσαλονίκη ή, αντίστροφα, προς Αθήνα. Μπορείτε επίσης να φανταστείτε ντόπια αφεντικά να ολοφύρονται που με το ξέσπασμα της κρίσης απ' το 2008 κι έπειτα ο τουρισμός της περιοχής δέχτηκε τη χαριστική βολή. Τον οδυρμό για τα άδεια τουβάρια των ξενοδοχείων που χάσκουν σαν κουφάρια απέναντι απ' τη μαγευτική παραλία του Καραβόμυλου, που σας ενημερώνουμε ότι διαθέτει βότσαλο της κακιάς ώρας.

Εύλογα υποθέτει κανείς ότι οι ντόπιοι άρχοντες του Καραβόμυλου διψούν για ενέσεις στην τοπική οικονομία. Και μη γελιόμαστε, το ξέρουν πλέον κι οι πέτρες της παραλίας του Καραβόμυλου ότι γύρω από τη δημιουργία ενός κέντρου κράτησης ρέει άφθονο ευρωπαϊκό χρήμα. Στην προκειμένη περίπτωση όμως, η κυβέρνηση αποφάσισε τη δημιουργία hot spot σε ένα παρατημένο τοπικό στρατόπεδο του χωριού. Γιατί, πρέπει να το σημειώσουμε κι αυτό: υπεύθυνος για τον συντονισμό της μετεγκατάστασης των μεταναστών από τα νησιά στην ενδοχώρα έχει οριστεί ένας καρβανάς ονόματι Αλκιβιάδης Στεφανής, που επί σημερινής νδ είναι υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, επί συριζοανέλλ ήταν αρχηγός του στρατού (ΓΕΣ), καθώς έχει αποδειχτεί ότι άμα έχεις καλό βιογραφικό σε τέτοιες θέσεις είσαι υπεράνω κομμάτων. Η εφημερίδα *Καθημερινή* φρόντισε μάλιστα να τονίσει την ομαλή συνέχεια της μεταναστευτικής πολιτικής σε επίπεδο προσώπων, υποστηρίζοντας ότι με την επιλογή του εν λόγω καρβανά «αξιοποιείται στο έπακρο η εμπειρία του στρατού που έχει προσφέρει μεγάλη βοήθεια από το 2015 στο θέμα της δημιουργίας και στήριξης δομών φιλοξενίας μεταναστών και προσφύγων».³

Οπότε, ο στρατός ως κεντρικός διαχειριστής του στρατοπέδου στον Καραβόμυλο. Οπότε, η τοπική αυτοδιοίκηση παραγκωνισμένη, παρέα με τα ντόπια αφεντικά του Καραβόμυλου (ξενοδόχοι με άδεια δωμάτια, εστιάτορες με κουζίνες και μυγοσκοτώστρες) που καταφανώς δεν προβλεπόταν να πάρουν φράγκο από τα κονδύλια για τη λειτουργία του στρατοπέδου. Κατά τα συνήθη, ξεκίνησαν οι πρώτες αντιδράσεις με δύο συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Στην πρώτη συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατοίκων του Καραβόμυλου, με επικεφαλής τη δήμαρχο, τον αντιδήμαρχο, τον νδ βουλευτή Φθιώτιδας και άλλους τοπικούς προύχοντες, πίσω από τις κλασικές αιμοσταγείς φανφάρες του στυλ «ο Καραβόμυλος δεν χωρά 500 μετανάστες», «η δομή είναι ακατάλληλη», «θα μας φάνε», «θα χυθεί αίμα», έγιναν από τον τοπικό βουλευτή της νδ οι αναμενόμενες νύξεις: για «μκο» που θα αναλάβουν τη σίτιση «και τρώνε τα λεφτά» και «κάνουν πάρτι με λεφτά».⁴ Και το κερασάκι, από αυτά που μας προκαλούν θυμηδία, είναι ότι όταν στη δεύτερη συγκέντρωση διαμαρτυρίας, ο αντιδήμαρχος πήρε το λόγο και είπε: «συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για να διαδηλώσουμε κατά των προσφύγων», η δήμαρχος τον διέκοψε αμέσως και διόρθωσε λέγοντας: «εμείς δεν είμαστε κατά των προσφύγων»⁵ (άμα πέφτει χρήμα γινόμαστε «αλληλέγγυοι», συμπληρώνουμε εμείς).

Η δεύτερη περίπτωση, των Βρασών στη Μακεδονία, έκανε περισσότερο πάταγο στην επικαιρότητα. Κάτοικοι της περιοχής, όταν πληροφορήθηκαν ότι σε τουριστικά καταλύματα όπου ήδη φιλοξενούνται 200 αιτούντες άσυλο επρόκειτο να μεταφερθούν ακόμα 400, έστησαν οδοφράγματα και υποδέχτηκαν με πέτρες τα πούλμαν που έφτασαν στο σημείο. Τις εντυπώσεις φυσικά κέρδισε η σελίδα στο facebook του Πολιτιστικού Συλλόγου Βρασών, όπου υπήρχε ανάρτηση ότι «οι κάτοικοι της περιοχής είναι γηγενείς και κατοικούν στον τόπο εδώ και 2.000 χρόνια».⁶ Πέρα όμως από τους κατοίκους-ζόμπι των Βρασών, οι διαμαρτυρίες εκκινούσαν από την τοπική αυτοδιοίκηση. Ο τοπικός δήμαρχος, κι αυτός νδ, υποστήριζε ότι είχε ζητήσει πριν από καιρό συνάντηση με τον Κυριάκο στη Θεσσαλονίκη, για να προλάβει «το κακό» που έμελλε να βρει τα Βρασανά, αλλά ο Κυριάκος ο βλάκας τον αγνόησε και τον παρέπεμψε στους αρμόδιους υπουργούς. Ο δήμαρχος είδε τους αρμόδιους υπουργούς και δήλωσε ότι είχε λάβει τη διαβεβαίωση ότι δεν πρόκειται να τοποθετηθούν μετανάστες

Αγροτικό «σκοτώνω στο διάβα μου αγριογούρουνα, τετράποδα, δίποδα, ανθρώπους» και πανό με τη δίσημη λέξη «προδοσία» (για τα Βρασανά; για τη Μακεδονία; ας βγάλει άκρη ο Κυριάκος).

στις παραθαλάσσιες τουριστικές περιοχές του Δήμου Βόλβης. Εμείς πάλι δεν έχουμε προσωπική πείρα και παιδικά τραύματα από την περιοχή, αλλά κάτι μας λέει ότι τα Βρασανά βρωμάνε λίγο Καραβόμυλο και μυγοσκοτώστρες –από τουριστικής άποψης. Τι έγινε πάλι εδώ;

Μια ιδέα παίρνουμε και πάλι από την φιλαλήθη εφημερίδα *Καθημερινή*. Εκεί, σε κλασικού στυλ ρεπορτάζ,⁷ όπου πρέπει στο κείμενο να ενώσει τις μελετημένα ατάκτως εριμμένες παραγράφους και προτάσεις για να βγάλει άκρη και να σχηματίσει εικόνα (όπως στα περιοδικά «Σταυρόλεξο» και «Γρίφος»), μαθαίνουμε ότι: τα Βρασανά έχουν τουριστικά συγκροτήματα με 50 ξενοδοχεία και δυνατότητες στέγασης 6.000 ατόμων. Εκεί, επί συριζοανέλλ, ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης είχε νοικιάσει από τον Οκτώβριο του 2018 δωμάτια ξενοδοχείων, πληρώνοντας τους ξενοδόχους 40 ευρώ για κάθε μετανάστη την ημέρα. Όμως, φέτος τον Οκτώβριο, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη πληρώνει 12 ευρώ ανά άτομο την ημέρα. Δηλαδή 70% χαμηλότερα. Δηλαδή γκρίνια και αγανάκτηση από τους ξενοδόχους. Δηλαδή, λάβε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας να πετάνε οι θερμόαιμοι πέτρες στα λεωφορεία των μεταναστών, ρίξε μια υπενθύμιση ότι η περιοχή «πλήττειται τουριστικά» και με την ευκαιρία θύμισε στον Κυριάκο ότι «πρόδωσε» τα Βρασανά με τα 40 ευρώ που έγιναν 12 ευρώ (και αν κρίνουμε από το πανό που επισυνάπτουμε στη φωτογραφία, ότι «πρόδωσε» συνολικά τη Μακεδονία με τις κωλοτούμπες του στη συμφωνία των Πρεσπών;).

Αυτά λοιπόν τα ωραία από τη σύντομη περιήγησή μας στην περιφέρεια της χώρας. Την επόμενη φορά, αγαπητοί αναγνώστες, που θα εμφανιστούν κάπου αλλού τοπικές αντιδράσεις, σας παρακαλούμε. Κάντε κι εσείς μια σχετική έρευνα με οδηγό το ερώτημα «ποιος δεν πήρε τα λεφτά», να γλιτώσουμε κι εμείς λίγο κόπο και ολίγη ψυχολογική φθορά. Δεν αντέχουμε άλλα βιντεάκια με logo όπως lamia.now.gr, με κρυπτικούς φασίστες μικροαστούς, καπάτσους δημάρχους, τεθωρακισμένα αγροτικά με φιμέ τζάμια, παπάδες έξαλλους, μπαμπάδες «ηδύλαους» και μανάδες βλοσυρές με σταυρουδάκι στο λαιμό. Καθότι εσωτερικές μετανάστριες κι εμείς, δυσκολευόμαστε σφόδρα με την αναβίωση των παιδικών μας τραυμάτων.

1. Οι πιο πρόσφατες ενασχολήσεις μας είναι στο τεύχος 65 για τις αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας στα Βίλια, την παράξενη περίπτωση των «αλληλέγγυων» κατοίκων στην εθνικόφρονα Κόνιτσα. Βλ. *antifa* #66, «Βίλια, δήμαρχος, πογκρόμ και Κόνιτσα: μητροπολίτες θεματοφύλακες της “Βορείας Ηπείρου” και φιλοξενία σε μετανάστες». Για την περίπτωση ειδικά της Κόνιτσας, υπάρχει επιπλέον το κείμενο «Κόνιτσα: φασίστες παρακρατικοί και ανθρωπισμός στη σκιά της Πίνδου» στο *antifa* #66.

2. Για ένα παράδειγμα ανυπαρξίας αντιδράσεων και υποτιθέμενου αισθήματος «φιλοξενίας και αλληλεγγύης σε μετανάστες», βλ. *antifa* #65 και #66, το παράδειγμα της Κόνιτσας που αναφέραμε και προηγουμένως.

3. «Νέα δεδομένα στη μετεγκατάσταση από τα νησιά». *Καθημερινή*, 24/10/2019.

4. Δείτε το σχετικό βίντεο στο youtube από τη συγκέντρωση στον Καραβόμυλο στις αρχές του Σεπτεμβρίου: <https://www.youtube.com/watch?v=WvszBY2aG1I>

5. «Κόντρα στο ρεύμα της ξενοφοβίας», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 17/9/2019.

6. «Η κυβέρνηση συγκάλυψε τον ρατσιστικό εσμό των Βρασών!», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 25/10/2019.

7. «Νέα δεδομένα στη μετεγκατάσταση από τα νησιά», *Καθημερινή*, 24/10/2019.